

30.1.2013

B7-0049/2013

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

suullisesti vastattavan kysymyksen B7-0111/2013 johdosta

työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti

naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnosta: kaikenlaisen
naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen
(2012/2922(RSP))

Mikael Gustafsson

naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta

B7-0049/2013

Euroopan parlamentin päätöslauselma naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnosta: kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen (2012/2922(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn Yhdistyneiden kansakuntien neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyt julistuksen ja toimintaohjelman sekä kokouksen tuloksista YK:n Peking +5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000 ja Peking +10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005 hyväksytyt asiakirjat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman toteuttamiseksi,
- ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyt kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW),
- ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2006 annetun komission tiedonannon "Naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelma 2006–2010" (COM(2006)0092),
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman aiheesta "Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma",¹
- ottaa huomioon 18. maaliskuuta 2010 hyväksymänsä mietinnön naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä²,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta,
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta (yleisten asioiden neuvosto 8. joulukuuta 2008) sekä vuosituhaten kehitystavoitteita koskevien ulkoasiainneuvoston päätelmien osana kesäkuussa 2010 hyväksytyt EU:n toimintasuunnitelman sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusvallan lisäämisestä kehitysyhteistyössä,
- ottaa huomioon Bangkokissa 17.–20. syyskuuta 2012 pidetyn naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän asiantuntijaryhmän kokouksen raportin,
- ottaa huomioon YK:n päämajassa 13. ja 14. joulukuuta 2012 kokoontuneen naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä käsittelevän YK:n sidosryhmien foorumin tuloraportin,
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen "Naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunto: kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0037.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0127.

lopettaminen ja ehkäiseminen" (O-00004/2013–B7-0111/2013),

- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta on edelleen yksi vakavimmista maailmanlaajuisista ja rakenteellisista ihmisoikeusloukkauksista ja se on uhrien ja tekijöiden iästä, koulutuksesta, tuloista tai sosiaalisesta asemasta riippumaton ilmiö sekä naisten ja miesten välisen eriarvoisuuden syy ja seuraus;
- B. toteaa, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa esiintyy edelleen maailman jokaisessa maassa yleisenä ihmisoikeusloukkauksena sekä suurimpana sukupuolten tasa-arvon toteutumisen ja naisten vaikutusvallan lisäämisen esteenä; toteaa, että se vaikuttaa naisiin ja tyttöihin kaikkialla maailmassa ikään, yhteiskuntaluokkaan tai taloudelliseen taustaan liittyvistä tekijöistä riippumatta sekä haittaa perheitä ja yhteisöjä, aiheuttaa merkittäviä taloudellisia ja sosiaalisia kustannuksia ja rajoittaa ja heikentää talouskasvua ja kehitystä;
- C. katsoo, että on torjuttava kaikkia naisiin kohdistuvan väkivallan muotoja, erityisesti fyysistä, seksuaalista ja henkistä väkivaltaa, Pekingin toimintaohjelman mukaisesti, koska ne kaikki rajoittavat naisten mahdollisuuksia saada täydet ihmisoikeudet ja perusvapaudet;
- D. toteaa, että naisiin kohdistuvaan ahdisteluun ja väkivaltaan sisältyy monenlaisia ihmisoikeusloukkauksia, joita ovat muun muassa seksuaalinen hyväksikäyttö, raiskaus, perheväkivalta, seksuaalinen väkivalta ja häirintä, prostituutio, naisilla ja tytöillä käytävä ihmiskauppa, naisten seksuaalisten oikeuksien ja lisääntymisoikeuksien loukkaukset, naisiin työelämässä kohdistuva väkivalta, naisiin konflikteissa kohdistuva väkivalta, naisiin vankilassa tai hoitolaitoksissa kohdistuva väkivalta, lesboihin kohdistuva väkivalta, mielivaltainen vapaudenriisto sekä lukuisat vahingolliset perinteiset käytännöt kuten sukuelinten silpominen, kunniarikokset ja pakkoavioliitot; ottaa huomioon, että kaikista näistä väärinkäytöksistä voi jäädä syviä henkisiä arpia, niihin voi sisältyä fyysistä tai seksuaalista vahingoittamista, tällaisilla teoilla uhkaamista ja pakottamista, ne voivat vahingoittaa naisten ja tyttöjen terveyttä ja myös heidän lisääntymisterveyttään ja seksuaalista terveyttään ja että ne voivat joissakin tapauksissa johtaa kuolemaan;
- E. katsoo, että samalla kun sukupuolten eriarvoisuus ja sukupuoleen perustuva syrjintä lisäävät väkivallan riskiä, muut syrjinnän muodot, kuten syrjintä vammaisuuden tai vähemmistöryhmiin kuulumisen perusteella, voivat lisätä naisten riskiä altistua väkivallalle ja hyväksikäytölle; katsoo, että nykyiset naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa torjuvat toimet ja niitä tukevat ehkäisystrategiat eivät osallista riittävästi monista syrjinnän muodoista kärsiviä naisia ja tyttöjä;
- F. toteaa, että on olemassa lukuisia rakenteellisia naisiin kohdistuvan väkivallan muotoja, esimerkiksi rajoitukset, jotka koskevat naisten oikeutta valita, heidän oikeuttaan omaan kehoonsa ja fyysiseen koskemattomuuteen, heidän oikeuttaan koulutukseen ja heidän itsemääräämisoikeuttaan, sekä täysimääräisten kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien riistäminen naisilta; muistuttaa, että yhteiskunta, jossa naisille ja miehille ei taata yhtäläisiä oikeuksia, syyllistyy rakenteelliseen väkivaltaan naisia ja tyttöjä kohtaan;
- G. katsoo, että paikalliset ja kansainväliset kansalaisjärjestöt, kuten edunvalvontaryhmät ja naisten turvakodeista, hätäpuhelimista ja tukirakenteista vastaavat ryhmät, ovat

ensisijaisen tärkeitä naisiin kohdistuvan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunnan edistämiseksi;

- H. katsoo, että jos naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan lopettamiseksi halutaan tehdä työtä tehokkaasti, se edellyttää kansainvälistä yhteistyötä ja toimintaa, poliittisten johtajien vakaata sitoutumista kaikilla tasoilla sekä rahoituksen tuntuvaa lisäämistä;
- I. katsoo, että YK:n politiikat ja toimet naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan sekä sukupuoleen perustuvan väkivallan lopettamiseksi ovat erittäin tärkeitä, koska niiden avulla nämä kysymykset saadaan etusijalle kansainvälisessä päätöksenteossa ja toiminnassa ja EU:n jäsenvaltioita kannustetaan käsittelemään naisiin kohdistuvaa väkivaltaa entistä järjestelmällisemmin;
1. vahvistaa sitoutuneensa Pekingin toimintaohjelmaan ja siinä esitettyihin sukupuolten tasa-arvoa koskeviin toimiin; toistaa, että toimet naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi edellyttävät kaikkia sidosryhmiä koskevaa koordinoitua ja monialaista lähestymistapaa, jolla puututaan myös väkivallan perimmäisiin syihin, kuten suoraan tai epäsuoraan syrjintään, vallitseviin sukupuolistereotyyppioihin sekä naisten ja miesten tasa-arvon puutteeseen;
  2. korostaa, että 4.–15. maaliskuuta 2013 pidettävässä naisten asemaa käsittelevässä YK:n toimikunnan 57. istunnossa on tärkeää päästä myönteiseen tulokseen ja sopia muun muassa edistyksellisistä päätelmistä, joilla edistetään merkittävästi naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettamista, vammaiset naiset, alkuperäisväestöön kuuluvat naiset, maahanmuuttajanaiset, nuoret tytöt sekä hiviä ja aidsia sairastavat naiset mukaan luettuna, ja vaikutetaan asioihin maailmanlaajuisesti;
  3. katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvaan väkivaltaan puuttumisen keskeisinä painopisteinä olisi oltava sellaisten syrjivien sosiokulttuuristen asenteiden poistaminen, jotka korostavat naisten alistettua asemaa yhteiskunnassa ja joiden seurauksena naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa siedetään yksityisesti ja julkisesti, kotona, työpaikoilla ja oppilaitoksissa; toivoo tässä yhteydessä entistä nopeampaa edistymistä kehitettäessä kansainvälisiä oikeudellisia sääntöjä, normeja ja politiikkoja, joilla parannetaan palveluja ja uhrien suojelua, tietoisuuden lisäämistä käyttäytymisen ja asenteiden muuttamiseksi ja ennen kaikkea riittävän ja yhtenäisen täytäntöönpanon varmistamista kaikkialla maailmassa;
  4. katsoo, että tullakseen entistä tehokkaammiksi maailmanlaajuisiksi toimijoiksi EU:n ja sen jäsenvaltioiden on lisättävä sisäisiä ponnistelujaan naisiin kohdistuvan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan poistamiseksi; kehottaa sen vuoksi jälleen komissiota ehdottamaan EU:n strategiaa naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi, vähimmäisvaatimuksia koskeva direktiivi mukaan luettuna; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta ja yksittäisiä jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta;
  5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkistamaan toimintatapoja, ohjelmia ja käytettävissä olevia resursseja, joilla vastustetaan väkivaltaa EU:ssa ja sen ulkopuolella, ja vahvistamaan strategioitaan entistä paremmilla välineillä ja kunnianhimoisilla tavoitteilla;

6. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita myöntämään lisää varoja naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseen, paikallinen, kansallinen, Euroopan laajuinen ja maailmanlaajuinen taso mukaan luettuina, ja tukemaan toimijoita, jotka työskentelevät naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan lopettamiseksi ja joita ovat erityisesti tällä alalla aktiiviset kansalaisjärjestöt;
7. ilmaisee voimakkaan tukensa YK Naiset -järjestön työlle, sillä järjestö on YK:n järjestelmässä keskeinen toimija, joka pyrkii poistamaan naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan maailmanlaajuisesti ja saattamaan yhteen kaikki merkittävät sidosryhmät poliittisen muutoksen aikaansaamiseksi ja toimien koordinoimiseksi; kehottaa kaikkia YK:n jäsenvaltioita sekä EU:ta lisäämään rahoitustaan YK Naiset -järjestölle;
8. kehottaa EU:n ulkosuhdehallintoa lisäämään ponnisteluitaan sen varmistamiseksi, että naisten ja tyttöjen ihmisoikeuksia suojellaan ja edistetään kaikissa toimissa ja keskusteluissa, joihin se osallistuu, ja nopeuttamaan naisiin kohdistuvien syrjäntämuotojen torjunnasta annettujen EU:n suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä luomaan entistä tiiviimpiä yhteyksiä työhön, jota tehdään naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan vastustamiseksi EU:n kehitysyhteistyön puitteissa, ja samalla tukemaan naisten oikeuksien, ihmisoikeuksien ja LGBT-oikeuksien puolustajia;
9. kehottaa kehittämään kansainvälisellä ja alueellisella tasolla ohjelmia ja institutionaalisia mekanismeja, jotta varmistetaan, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa ehkäisevät strategiat ovat keskeisellä sijalla kaikissa kansainvälisissä toimissa, joiden tarkoituksena on reagoida konfliktien ja konfliktien jälkeisten tilanteiden tai luonnonkatastrofien aiheuttamiin humanitaarisiin kriiseihin;
10. kehottaa EU:ta tukemaan täysimääräisesti asiantuntijaryhmän suositusta, että naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan istunnossa 2013 olisi sovitava siitä, että kehitetään naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettamista koskeva maailmanlaajuinen täytäntöönpanosuunnitelma, jossa keskitytään erityisesti väkivallan ehkäisemiseen sekä valvonnan suorittamiseen ja sellaisten toimintaohjeiden antamiseen, jotka koskevat nykyisiä kansainvälisiä velvoitteita (CEDAW ja Pekingin toimintaohjelma), joita YK:n kaikkien jäsenvaltioiden on noudatettava ja jotka otetaan käyttöön vuonna 2015;
11. kehottaa EU:ta tukemaan naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemistä koskevan maailmanlaajuisen kampanjan käynnistämistä, jotta edistyttäisiin sen suhteen, että yhteisöistämme ja maistamme tulee turvallisia ja ne kunnioittavat täysimääräisesti naisten ja tyttöjen ihmisoikeuksia maailmanlaajuisesti; katsoo, että tällaisen kampanjan olisi perustuttava nykyisiin valtioiden ja muiden tärkeiden toimijoiden välisiin kumppanuuksiin, kansalaisyhteiskunta ja naisten järjestöt mukaan luettuina;
12. kehottaa ihmisoikeuksia käsittelevää EU:n erityisedustajaa ottamaan täysimääräisesti huomioon naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat raportit ja ehdotukset;
13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä ihmisoikeuksia käsittelevälle EU:n erityisedustajalle.